

ไม่ควรอนุมัติเบิกจ่าย เมื่อไม่ใช่สาระสำคัญในการอบรม

วันนี้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่น่าสนใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานราชการมาเสนอ คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ฟ้องคดีได้ถูกคำสั่งเรียกให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จากการที่ผู้ฟ้องคดีอนุมัติให้มีการจัดทำโครงการฝึกอบรมสัมมนาสำหรับสมาชิกกลุ่มแม่บ้านภายในจังหวัดนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนเองได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดจึงยื่นคดีต่อศาลปกครองขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คดีนี้จึงเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาข้อเท็จจริงในสำนวนคดีนี้แล้วปรากฏว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายก อบจ. ผู้ฟ้องคดีได้อนุมัติให้จัดทำโครงการฝึกอบรมสัมมนาสำหรับสมาชิกกลุ่มแม่บ้านภายในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องระบอบการปกครองประชาธิปไตย และนำไปเผยแพร่ให้แก่ชุมชนที่ตนเองดูแล ก็ถือว่าเป็นการจัดฝึกอบรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามกฎหมายของ อบจ. กรณีนี้พิจารณาแล้วเหมือนจะไม่มีอะไร การฝึกอบรมก็เป็นไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ แต่ประเด็นที่เป็นปัญหาคือ มีการอนุมัติค่าใช้จ่ายในบางรายการที่ไม่เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการฝึกอบรม ก็คือ รายการเบิกจ่ายค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า ในส่วนของการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มไม่ถือเป็นสาระสำคัญของการฝึกอบรม เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ ไม่มีเสื้อยูนิฟอร์มแจก กลุ่มแม่บ้านที่มาอบรมก็ยังสามารถที่จะมาอบรมสัมมนาได้ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายก อบจ. ได้ใช้อำนาจหน้าที่อนุมัติให้มีการเบิกจ่ายเงินของ อบจ. ไปซื้อเสื้อยูนิฟอร์มเพื่อแจกให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม เป็นการอนุมัติใช้จ่ายเงินโดยไม่เป็นไปตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด และก่อให้เกิดความเสียหายแก่งบประมาณของ อบจ. จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดจากการปฏิบัติหน้าที่จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มคืนให้แก่ อบจ. คำสั่งที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อผ.๔๘/๒๕๖๘)

จากคดีดังกล่าวจึงเป็นคดีหนึ่งที่ผู้มีอำนาจในการอนุมัติเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ควรต้องพิจารณาถึงกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องว่า รายการวัสดุหรือครุภัณฑ์ที่เจ้าหน้าที่ได้เสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเป็นรายการที่สามารถเบิกจ่ายได้หรือไม่ และที่สำคัญอีกประการคือ ต้องคำนึงถึงด้วยเสมอว่า การเบิกจ่ายนั้นมีความจำเป็นหรือไม่จำเป็นต่อการดำเนินโครงการนั้น ๆ อย่างไร หากเห็นว่า มิใช่เป็นสิ่งที่จำเป็นและไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการโดยตรง หรือหากไม่อนุมัติก็สามารถดำเนินงานต่อไปได้ ก็ไม่ควรอนุมัติให้เบิกจ่ายนั่นเอง